

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 107ο

Προσπάθεια της κυβέρνησης να πουλήσει ομόλογα στις διεθνείς αγορές

Το κυρίαρχο ζήτημα που απασχολούσε την κυβέρνηση αλλά και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις αρχές του 1999 ήταν το πώς θα εξελισσόταν ο πληθωρισμός, καθώς θα έπρεπε να μειωθεί κάτω από το 2% τον Δεκέμβριο του 1999, ώστε η Ελλάδα να επιτύχει τον στόχο της σύγκλισης και έτσι να ενταχθεί στην ΟΝΕ από την 1-1-2001.

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

Έτσι, ενόψει του στόχου αυτού, η κυβέρνηση Σημίτη, στο πλαίσιο των τεχνασμάτων που είχε αποφασίσει να κάνει για να επιτύχει τους ονομαστικούς στόχους της σύγκλισης, κατ' αρχήν, από τα τέλη του 1998, προχώρησε στη μείωσή του ΦΠΑ στους λογαριασμούς της ΔΕΗ στο 8% από το 18% που ήταν, ώστε από τον πρώτο μήνα του 1999 να υπάρξει κάποια μικρή υποχώρηση του πληθωρισμού, ο οποίος τον Δεκέμβριο του 1998 είχε κλείσει στο 3,9%, ποσοστό δηλαδή που ήταν διπλάσιο του στόχου της σύγκλισης! Ωστόσο, τα αποτελέσματα από την κίνηση αυτή, η οποία είχε σημαντική δυσμενή επίπτωση στα σίγουρα έσοδα από τον ΦΠΑ, απέδωσε ελάχιστα! Στις 5 Φεβρουαρίου 1999, ανακοινώθηκε ο δείκτης τιμών καταναλωτή του μηνός Ιανουαρίου, ο οποίος είχε «σκαθίσει» στο 3,7% έναντι του 3,9% που ήταν τον Δεκέμβριο του 1998. Η μείωση αυτή οφειλόταν αποκλειστικά στη μείωση του ΦΠΑ στους λογαριασμούς της ΔΕΗ κατά 10%, ενώ ο λεγόμενος «ακλήρως πυρήνας» του πληθωρισμού είχε μείνει ανέπαφος. Και φυσικά, οι εκτιμήσεις ήταν ιδιαίτερα ανησυχητικές και για τον επόμενο μήνα Φεβρουάριο.

Στο Λονδίνο για πώληση ομολόγων...

Λίγες ημέρες μετά την ανακοίνωση των στοιχείων του πληθωρισμού πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο (9 και 10 Φεβρουαρίου 1999) ένα οικονομικό Συνέδριο, το Euromaney Bond Congress, στο οποίο έγινε παρουσίαση, από τον τότε υφυπουργό Οικονομικών Νικ. Χριστοδουλάκη, των ελληνικών ομολόγων, ο οποίος παράλληλα μίλησε και σε ειδική εκδή-

Χριστοδουλάκης: Δεν αλλάζουμε οικονομική πολιτική...

Όσον δε αφορά το ερώτημα για την υπερτιμημένη δραχμή, ενόψει της ένταξης στην ΟΝΕ, ο κ. Χριστοδουλάκης, επειδή αδυνατούσε να δώσει σαφή απάντηση, παρέπεμψε στο μέλλον λέγοντας ότι «έχουμε μπροστά μας 20 μήνες και σταδιακά θα αντιμετωπίσουμε το θέμα αυτό», αφήνοντας έτσι ανοικτό το ενδεχόμενο να επιβέξει η διαδικασία της σταδιακής διολίσθησης, η οποία θεωρείτο υπερτιμημένη κατά 10% έναντι του ευρώ. Επίσης, ο κ. Χριστοδουλάκης έκανε μια αναφορά στην πορεία της πολιτικής των μετοχοποιήσεων σε ορισμένες ΔΕΚΟ τονίζοντας ότι το 1999 θα συνεχιζόταν η περαιτέρω μετοχοποίηση στον ΟΤΕ, την Εθνική Τράπεζα, την ΔΕΘ, ενώ αναφερόμενος στην πώληση των Καταστημάτων Αφορολογίτων Ειδών, θα ανακοινώνονταν, αμέσως μετά την απόφαση της Ε.Ε για το μέχρι πότε θα εξακολουθούσαν να διατηρούνται στις χώρες-μέλη της Ε.Ε.

Αλλά πέραν από τους προβληματισμούς των ξένων τραπεζιτών σχετικά με τον πληθωρισμό και τα λοιπά μεγέθη της ελληνικής Οικονομίας, το οικονομικό κλίμα επηρεάστηκε και από τη δημοσιοποίηση στις 12 Φεβρουαρίου μιας νέας έκθεσης του ΕΣΠΕΛ για σωρεία κακοτεχνιών στα δημόσια έργα που χρηματοδοτούντο από κοινοτικούς πόρους. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, το 57% των δημοσίων έργων, που ελέγχθηκαν για την ποιότητα της κατασκευής τους από την εξειδικευμένη εταιρεία ΕΣΠΕΛ, έχουν κακοτεχνίες. Μάλιστα, τα αποτελέσματα των ποιοτικών ελέγχων των δημοσίων έργων τα ανακοίνωσε ο τότε υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Χρ. Πάχτας. Επρόκειτο για τα αποτελέσματα έρευνας που έκανε ο ΕΣΠΕΛ κατά την περίοδο Οκτωβρίου-Νοεμβρίου 1998 σε ένα σύνολο 90 έργων. Και από τον έλεγχο εκείνο είχε προκύψει ότι: το 55%, δηλαδή 46 έργα από τα 90, είχε κακοτεχνίες, οι οποίες θα οδηγήσουν στην ανάγκη ταχύτερης συντήρησής τους, χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει πρόβλημα αντοχής των υλικών, ενώ το 2% των έργων είχε σοβαρές κακοτεχνίες, οι οποίες δεν ήταν ανατάξιμες, δηλαδή δεν μπορούσαν να επιδιορθωθούν, θα έπρεπε να ξανακατασκευασθούν από την αρχή! Κάποιες περιπτώσεις παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη, ενώ επιβλήθηκαν και πρόστιμα ύψους 100 εκατ. δρχ.!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«Χέρι» από Ε.Ε. για... αποτυχία

λωση σε υψηλόβαθμα στελέχη γερμανικών και αγγλικών τραπεζών. Στις ομιλίες του αναφέρθηκε στην πορεία της ελληνικής οικονομίας, στο δημόσιο χρέος, τονίζοντας στους ξένους επενδυτές τα πλεονεκτήματα των ελληνικών ομολόγων, για να τα προτιμήσουν. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια του προαναφερθέντος συνεδρίου, μιλώντας ο εκπρόσωπος της Eurobank Γ. Δερπανόπουλος, αναφέρθηκε στο θέμα του πληθωρισμού, επισημαίνοντας ότι «πρέπει να καταβληθεί ακόμη σημαντική προσπάθεια» για να μειωθεί περαιτέρω, υπογραμμίζοντας τα ακόλουθα: «Δεδομένου ότι ο

πληθωρισμός στις ευρωπαϊκές χώρες κινείται πτωτικά, ο στόχος για την Ελλάδα καθίσταται πιο δύσκολος, αφού το κριτήριο σύγκλισης αναφέρει ότι ο πληθωρισμός δεν θα πρέπει να ξεπερνά την 1,5 μονάδα έναντι του μέσου όρου των τριών χωρών. Στη συνέχεια, είπε ότι τον Απρίλιο και τον Μάιο ο πληθωρισμός στην Ελλάδα θα μειωνόταν, γιατί θα εξαλειφόνταν πλήρως οι επιπτώσεις από την υποτίμηση του Μαΐου του 1998, αλλά πρόσθεσε ότι: «Αν πάντως σημειωθεί περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, είναι προφανές ότι η Ελλάδα θα πρέπει να καταβάλει

μεγαλύτερη προσπάθεια και να επιτύχει τους ρυθμούς μείωσης»!

Αλλά πέρα από το ζήτημα του πληθωρισμού, ο τότε υφυπουργός Οικονομικών κ. Νικ. Χριστοδουλάκης ρωτήθηκε από τους διεθνείς επενδυτές του Λονδίνου για δύο ακόμη σημαντικά θέματα, πέραν του πληθωρισμού. Το πρώτο είχε να κάνει με την υπερτιμημένη εκείνη την περίοδο δραχμή. Και το δεύτερο ζήτημα ήταν το ενδεχόμενο πολιτικής αναταραχής που θα μπορούσε να προκαλέσει τότε η δράση της εσωκομματικής αντιπολίτευσης • προβλήματα στην κυβέρνηση

Σημίτη. Από την πλευρά του, ο κ. Χριστοδουλάκης απάντησε, όπως ενημέρωσε στη συνέχεια τους Έλληνες δημοσιογράφους, οι οποίοι παρακολούθησαν το οικονομικό εκείνο συνέδριο, ότι πράγματι τους ξένους επενδυτές τους απασχολεί το ερώτημα για το «έως πού μπορεί να φτάσει η εσωκομματική πίεση προς την κυβέρνηση», προσθέτοντας ότι «αυτό που φοβούνται οι ξένοι επενδυτές είναι το ενδεχόμενο αλληαγής οικονομικής πολιτικής, κάτω από την πίεση της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, πράγμα όπως, που τους διευκρίνισε ότι «δεν θα συμβεί».